

Aklıma Gelenler Okul Anıları

– Numan KURT · 17 Eylül 2010

AKLIMA GELENLER (Okul Öyküleri)

15/2/2009

"Yirmi iki yıl bir Anadolu kasabasında

Çıplak tepelerin,dağların çevirdiği

Bozkırın ortasında

Güzel dilimin şiirlerini, öykülerini

Okudum

O solgun yüzlü

Köy, kasaba çocuklarına"

Hiç unutmuyorum.Dersleri tekdüzelikten kurtarmak için , işte sözlük, metin çalışmaları ,dilbilgisi konularını işlerken okuma parçası hangi türdeyse o türde yazılmış yazıları okurdum öğrencilerime. Bir "Havva" öyküsü vardı Vüsat O.Bener adındaki yazarımızın. "Benim saçlarım yumuşak, Havva'nın saçları keçe gibi..."diye başlayan bu öyküde evin küçük kızının gözüyle yakın bir köyden getirilen "besleme" kız Havva anlatılıyordu. Öyle sessiz, ilgiyle dinlerlerdi ki öyküyü teşekkürleri gözlerinden anlaşılırdı."Öğretmenim bir öykü daha..."diye bağırsırlardı. O dinleyen beyinlere neler okumazdım ki...Ömer Seyfettin öyküleri, Cahit Kulebi, Fazıl Hüsnü, Orhan Veli şiirleri, başka seçme öyküler, masallar hatta Necip Fazıl'dan "Kaldırımlar".Şimdi değişik mesleklerde, işlerde çalışan öğrencilerimden mesajlar alıyorum."Bize dilimizin zevkini tattırdınız." diyenler var, minnet duygusunu ifade edenler var. Ee ne yaparsın bizim gibi öğretmen eskilerinin azığı da bu. Herkes yerinde, işinde sağ olsun. .... Sınıfa girdim.Günün ilk dersi.Ön sıradan bir kız öğrenci parmak kaldırıyor."Söyle Üstün" diyorum, "sabah sabah bu heyecanın ne?" "Öğretmenim" diyor bu Gümüşkümbet köyünden ilçenin ortaokuluna yeni gelmiş saf, temiz köylü kızı "cık, nasıl yazılır?" Ben bunu yazıyla tam anlatamıyorum. Hani bizim yörede bir şey sorulduğunda ağızla "Hayır!" anlamına gelen bir ses çıkarılır ya, Üstün onu soruyor işte. Ne diyeceğimi şaşıyorum. Biraz kem kümden sonra "Cık" diye yazılır herhalde Üstün!" diyorum. Üstün o sesi ağızıyla çıkarıyor, deftere "cık" yazıyor; ama bir türlü kafasına yatmıyor bu. .... Okul yeni açıldı. O zaman ilköğretim okulları yok. Ortaokul olarak adı geçiyor. Aflak (Altınyazı) köyünden beş altı öğrenciyi peş peşe kaydoldukları için aynı sınıfa vermişler, 6/E sınıfına. İlk ders genellikle yeni öğrencileri tanımakla geçer. Onları hem konuşturur hem de aile yapısıyla tanırız. Tahtaya kaldırdığım ilk öğrenciye soruyorum: -Adın ne? -Evet öğretmenim,Metin... -Hangi okuldan geldin? -Evet öğretmenim Altınyazı ilkokulundan. Numaraları da art arda olan bu öğrencilerin hepsi, her söze "Evet..."ile başlıyor. Bu benim tuhafıma gitti. Daha sonra o köyü bilen öğretmen arkadaşlara sorduğumda bunun nedenini öğrendim. Köyün ilkokulunda bu çocukları beş yıl okutan öğretmen her söze "Evet.." diyerek başlarmış. Bu olay da bize anlatıyor ki insan eğitiminde en önemli kişi ilkokuldaki öğretmendir. .... "Sevgiyi gözler belli eder İçinde pırlıltı İçinde ışık İçinde gözyaşı Yoksa Neye yarar o gözler" Dün "Sevgililer Günü"ydü. Tüketim düzenlerinin kurulduğu toplumlarda sayısı her geçen gün çoğalan o "günler"den biri işte. Sevgi

her zaman içindir, öyle senede bir gün hatırlanmaz.Birkaç kez bıkmadan seyrettiğim bir film var. Ünlü Kırgız yazar Cengiz Aytmatov'un eserinden uyarlama: "Selvi Boylum, Al Yazmalım".O filmde en hoşuma giden cümle şudur: "Sevgi emektir, sevgi paylaşmaktır...". Neymiş efendim, ilk görüşte aşık olmuşmuş.Laf bunlar. Sen karşıdakini tanımadan, emek vermeden, paylaşmadan onu nasıl seversin, ona nasıl aşık olursun? "Sevgili" sevgi duyulan demektir. Bu hep karşıdaki bayan ya da erkek olmaz ya! Ana, baba, kardeş,evlat, arkadaş, eş...sevilen herkes sevgilidir.Sevginiz hiç eksilmesin efendim. "Elbette özlüyorum Sabahları bir öğrencimin 'Günaydın!' deyişini Ama her şeyin Bir sonu var Yeni başlangıçlar bulup Paylaşarak Anlamalı kılacaksın bu tekdüze hayatın Gidişini"

Numan Kurt